

A ILLA DOS TESOUROS

CEIP SAN MARTIÑO

Índice de capítulos

1. Bitácora
2. Poesía
3. A aventura comezou na Biblioteca (6° de Primaria)
4. A visita ó Museo Massó foi nos moi útil (6° de Primaria)
5. E conseguimos un barco o día de Nostro Señor de 23 de outubro de 2007 (4° de Ed. Infantil)
6. Nun mar terrible e axitado, camiño de Ons, o día de Nostro Señor de 26 de outubro de 2007 (5° e 6° de Ed. Infantil)
7. Navegando cara as illas Cíes (1° de Primaria)
8. Navegando cara a illa de Ons (2° de Primaria)
9. Nunha longa travesía das Cíes ás Marianas (3° de Primaria)
10. Tras días de navegación, chegamos ó "Triángulo das Bermudas" (4° de Primaria)
11. E adentrámonos no Triángulo das Bermudas (6° Primaria)
12. Xa de volta, na ría de Vigo, participamos na batalla de Rande (5° de Primaria)
13. Luns, 10 de decembro. De volta ao colexio.
14. Carta de navegación

A bitácora

A bitácora é un armario ou caixa de madeira, xeralmente de forma cilíndrica, fixa á cuberta dun barco xunto á roda do temón, e na que vai montada a agulla náutica. Esta agulla ten que permanecer sempre horizontal a pesar dos balances e cabezadas do buque. Por este motivo leva imáns no interior e dúas esferas de ferro no exterior, para que sexa uniforme o campo magnético que rodea a agulla, coa fin de que sempre sinale o norte.

Antigamente, cando os barcos carecían de ponte de mando cuberto, adoitábase gardar no interior da bitácora o chamado caderno de bitácora, para preservalo das inclemencias do tempo.

O caderno de bitácora é un diario no que o capitán do barco anota todas as incidencias ou sucesos que tiveron lugar durante a travesía: os lugares que visitaron, o tempo que fixo, os problemas que tiveron, os custos da viaxe...

O meu barco

Teño un barco de xoguete
e nel me quero embarcar.
Polos mares dos meus sonhos
¡quer me verá navegar!

Navegarei por mil ríos,
sete mares hei de cruzar.
¡Nó meu barco de xoguete
carbarei de oíxar...!

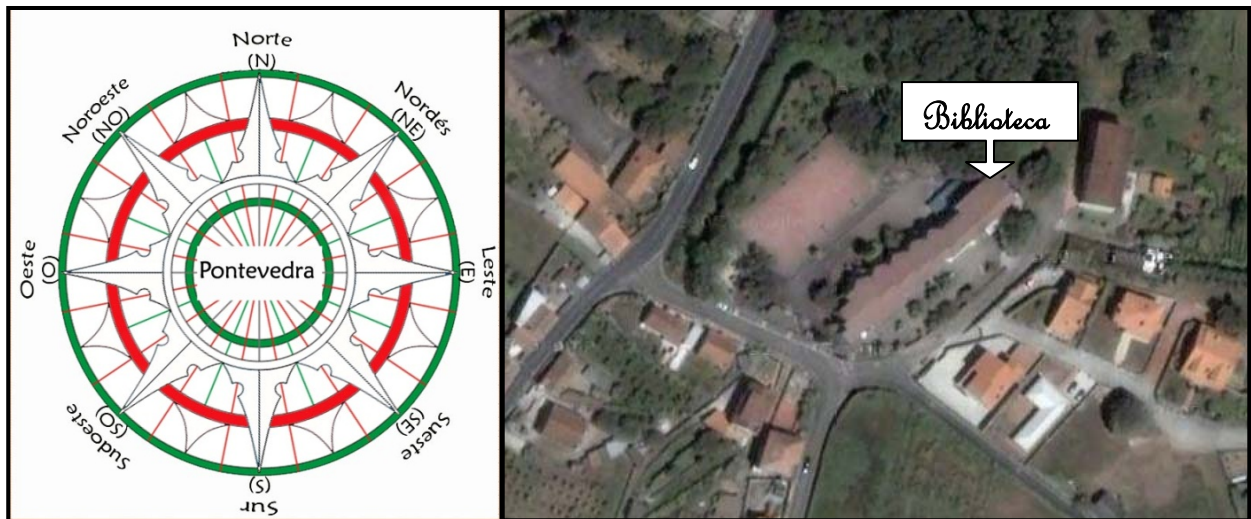
¡Nó meu barco de xoguete,
marineiro e capitán...!
¡Nón teño medo ó trabón
nen me asusta o furacán!

¡O meu barco de xoguete!
¡O meu barco moito val:
verei Texas, verei illas,
verei mares de coral...!

¡Andei por Tódolos mares!
¡Xa cansei de navegar
co meu barco de xoguete
sen saír do meu fogar!

Manuel María

A aventura comezou na Biblioteca do colexio. . .

A primeiros do outono do 2007, no Colexio San Martiño, emprendemos unha longa travesía de tres meses de duración, polos mares da fantasía e da realidade.

Partimos das nosas aulas sen rumbo fixo, mais o compás apuntou á Biblioteca, alí puidemos consultar o camiño a seguir en moitos libros e nos ordenadores.

Pasados uns 15 días, cando aínda facía bo tempo, decidimos ir a Bueu a visitar o Museo Massó para consultar as cartas mariñas, compases e diferentes obxectos de navegación que custodia.

Sendo as 9 horas e 30 minutos do día 28 de outubro, por certo, un bonito día de sol, partimos en autobús cara a Bueu, rodeando a península do Morrazo.

A primeira parada foi en Vilaboa, nunha conserveira chamada Cabo de Peñas, a verdade é que o nome non é moi lóxico, posto que o Cabo de Peñas está en Asturias.

Co chegar, déronnos un traxe de plástico moi parecido ás batas dos médicos, ¡ah! e un gorro para non ensuciarnos.

Despois un guía foínos ensinando todo o proceso de enlatado, dende o limpado do peixe ata estar listo para saír ao mercado.

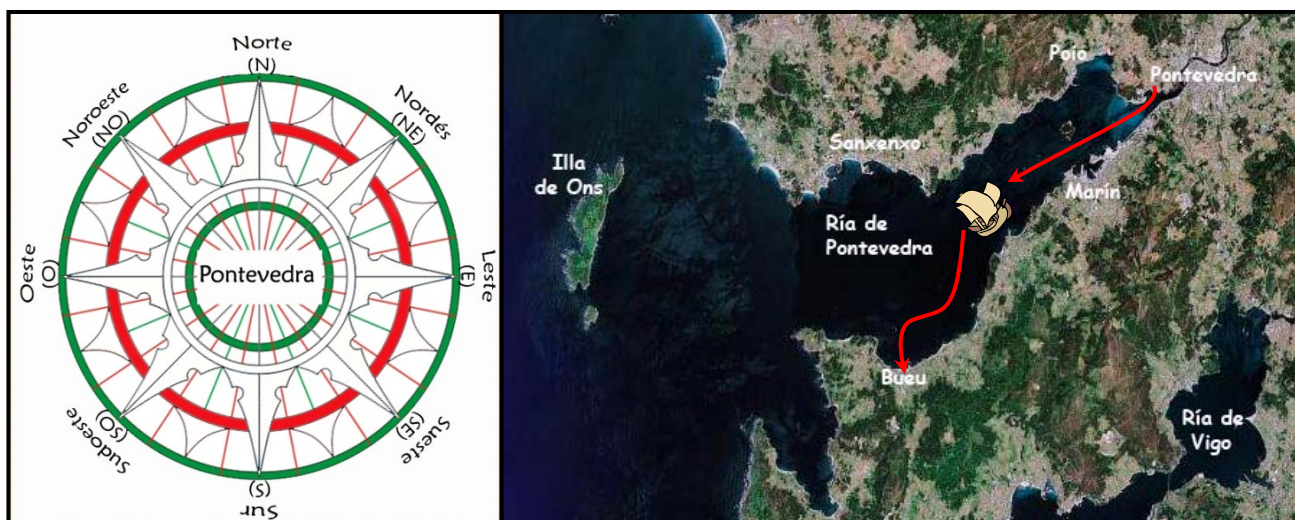
Empezamos polo almacén que é onde se gardan as latas. Vimos un robot que as xuntaba; despois de pasar por unha cinta transportadora, outro as empaquetaba, etc.

A continuación fomos á fábrica que é onde se limpa o marisco e o peixe. Puidemos ver o limpado e o enlatado de produtos como: o mexillón, o atún, as sardiñas e os berberechos. Logo, pasamos ao laboratorio que é onde se analizan os produtos.

E para rematar a visita déronnos a cada un unha bolsa con latas de conserva: atún, sardiñas, mexillóns e agullas. Marchamos moi contentos, despois de despedirnos dos monitores que nos mostraron a conserveira, un home e unha muller de mediana idade, moi amables e simpáticos.

A visita ó Museo Massó de Bueu foinos moi útil.

As 11 horas e 45 minutos o autobús púxose en marcha; saímos en dirección a Bueu para visitar o Museo Massó. A curta viaxe en autobús foi moi agradable, dende a estrada que vai escalando os montes do Morrazo disfrutamos coa bonita paisaxe. Ao principio, avistamos dende o alto a ría de Vigo, coas súas bateas de mariscos, os diferentes tons de azul do mar, a ponte de Rande, a vista conxunta da cidade de Vigo e ao fondo da ría, aboiaando nas augas envoltas en néboa, as Illas Cies.

Dentro do autobús escóitase bastante balbordo, imos moi contentos, a conserveira gustounos moito e saír todos

xuntos de excursión é fantástico. Andando un pouco máis volteamos a península do Morrazo e vemos agora a ría de Pontevedra, que é igual de bonita ou máis.

Pasada unha media hora, chegamos a Bueu. Buscamos o Museo Massó e aparcamos xusto diante. Mais antes de entrar, os nosos estómagos indícanos que é hora de tomar o bocadillo. Nun pequeno xardín próximo descansamos, comemos as nosas merendas e compartimos algunhas chuches.

O tempo ía pasando e xa era a hora de entrar no Museo.

Descansados e tranquilos, entramos no edificio que antigamente foi unha conserveira. Ao entrar, pasamos a unha pequena sala, onde visionamos un documental sobre o mar e a historia da batalla de Rande que sucedeu na ría de Vigo.

Despois pasamos a outra sala parecida, unha carpintería onde nos mostraron moitas ferramentas para facer barcos. Tamén vimos diferentes embarcacións para a pesca e moitos aparellos coma: nasas, patelas... Unha das cousas que máis nos chamaron a atención foron os arpóns de pescar baleas, que eran dun tamaño moi grande.

Por último, subimos a unha sala na parte de arriba; estaba bastante escura, logo soubemos que era porque nela había manuscritos moi antigos, incluso algún incunable, estes documentos non os pode ver a luz natural porque lles borra a tinta. Tamén había algunhas cartas mariñas, diferentes compases para orientarse e maquetas de barcos, case todos de guerra, pero moi bonitos.

Esta visita foi de grande interese para a aventura que dentro de pouco tempo iamos emprender.

Saímos do Museo Massó co tempo xusto par ir a ver un antigo estaleiro. Antes pasamos polo peirao, onde había unha pequena pasarela que se adentraba no mar, dende a cal un guía nos ía dicindo os diferentes nomes das embarcacións que estaban amarradas: chalanas, gamelas, botes, barcos de baixura... A pasarela movíase e algún estivo a punto de caer e darse un bo baño.

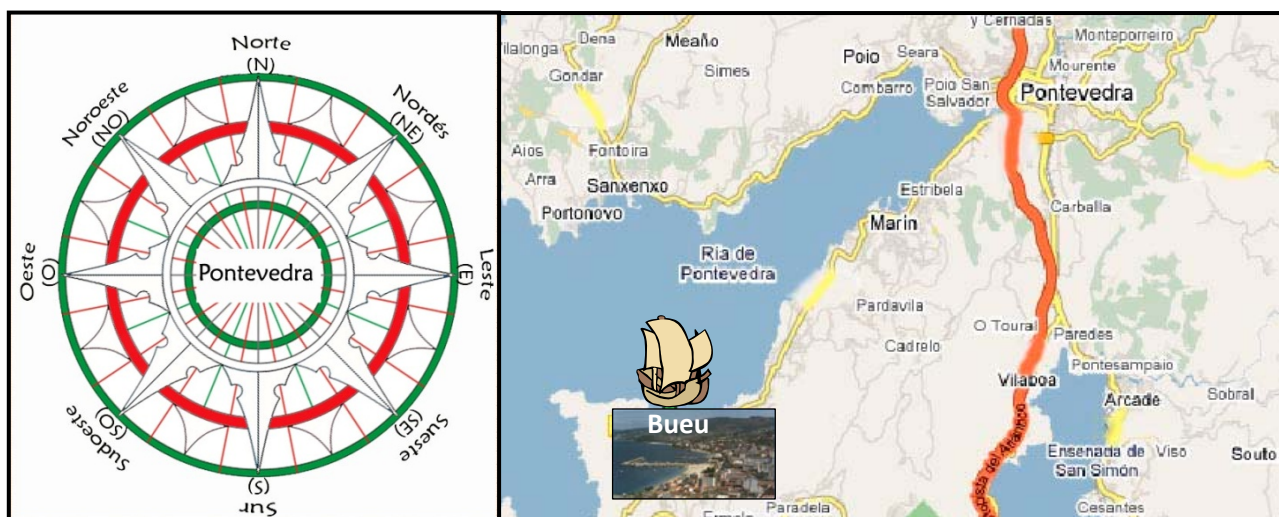
As ondas do mar mainiñas ruxían suavemente e convidaban a que fosemos con elas a dentro do océano, ao lugar onde elas nacen, e nós estábamos dispostos a segui-las.

Continuamos o camiño pola beiramar detrás do guía ata o estaleiro case en ruínas. Alí estaba esquecido un vello barco bastante enferruxado, pero como tiñamos moitas ganas de vivir grandes aventuras... sen pensalo dúas veces botámolo ao mar, izamos a bandeira pirata e marchamos a recorrer os “océanos do mundo”.

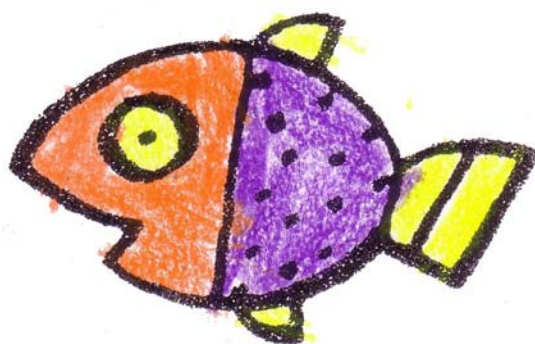
... e conseguimos un barco o día de Nostro
Señor de 23 de outubro de 2007...

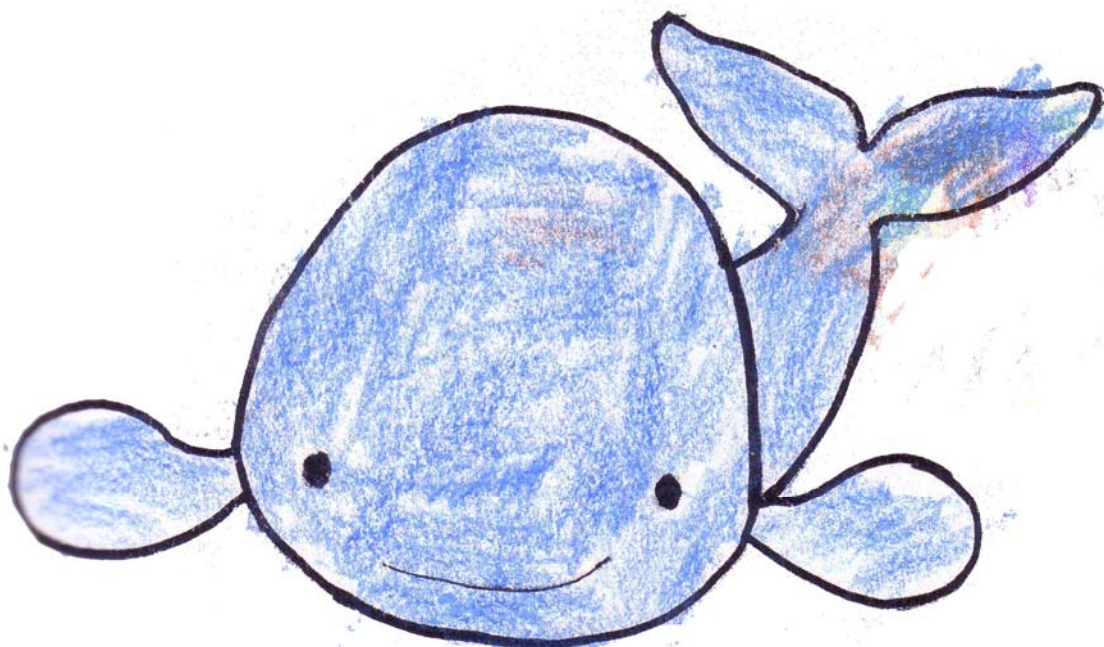
Aínda que somos de infantil, e só temos
tres anos, conseguimos un barco no
estaleiro de Purro e lanzámonos ao mar.
Moitos animais nos acompañaron.

GAIVOTAS

PEIXES

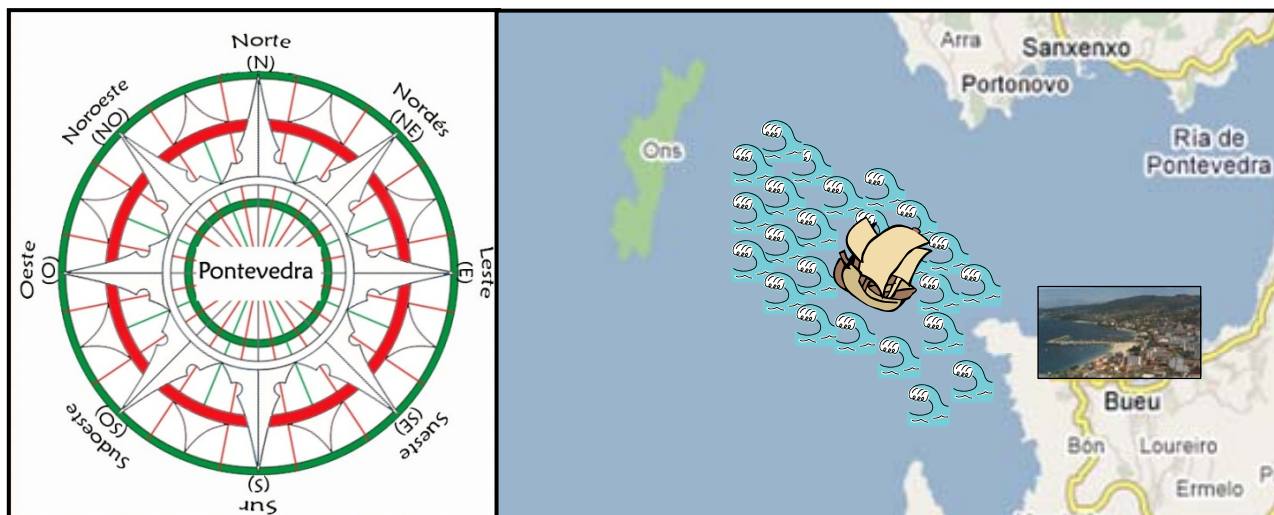

BALEAS

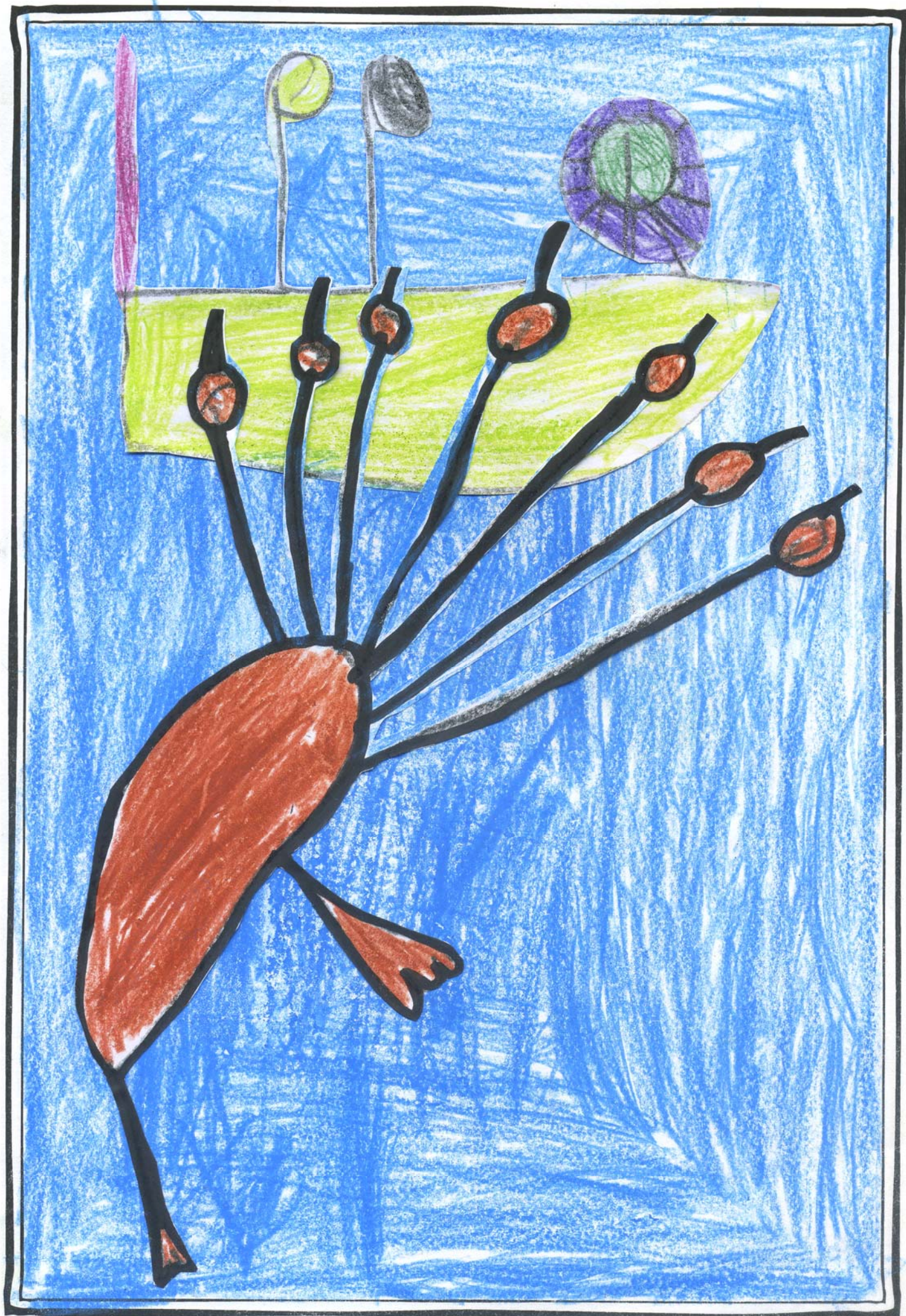
MEDUSAS

... nun mar terrible e axitado, camiño de Ons, o día
de Nostro Señor de 26 de outubro de 2007...

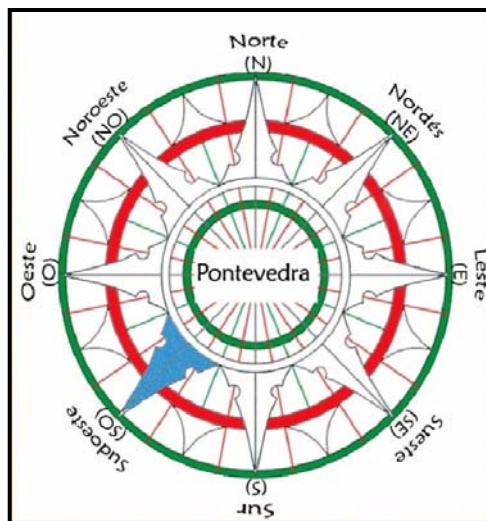

PERO CANDO OS NEÑOS E
ÑEAS DE CATRO E CINCO
ANOS COLLEMO O LEME, ATOPAMOS
UN GRAN PERIGO.....

¡UNHA HIDRA!
AS SETE CABEZAS
A MEAZÁBANOS E.....
CORTÁMOLAS DUN SO
GOLPE.

Navegando cara ás illas Cíes. . .

Co mar xa máis tranquilo e libres de perigos, as nenas e os nenos de 1º curso navegamos cara ás Illas Cíes, ata que, de súpeto, albixamos unha manada de golfinhos.

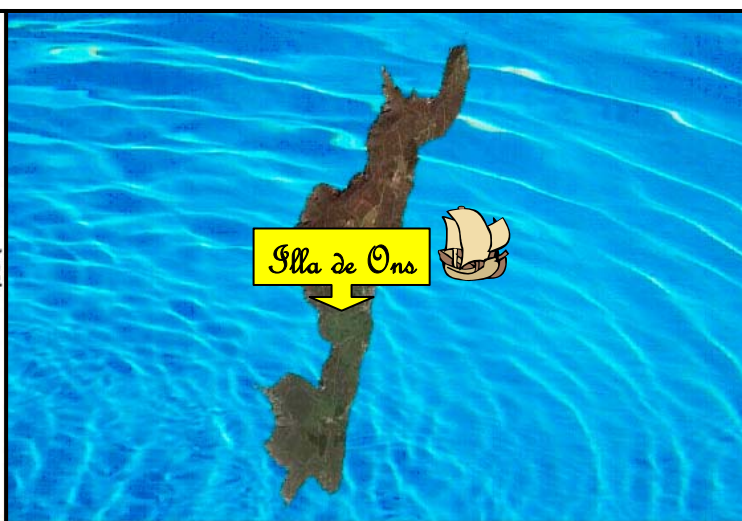
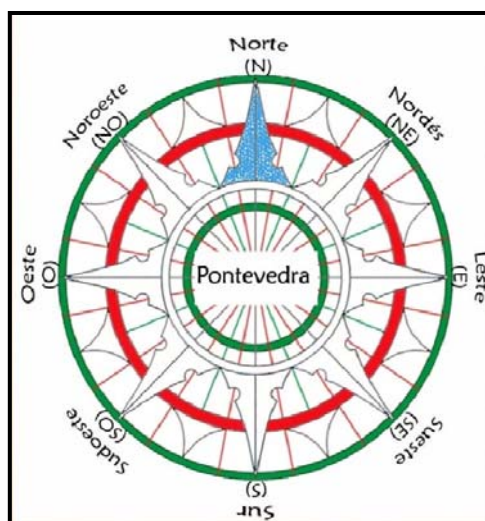
Eran todos moi saltaríns e xoguetóns. Acercámonos pouco a pouco para velos mellor e botámoslles algo de comer, así foi como nos fixemos amigos deles.

O barco navegou durante un tempo rodeado polos golfinhos, pero logo tomaron outro rumbo e nós, un pouco tristes, díxémoslles adeus.

...navegando cara a illa de Ons...

Cando os nenos de 2º nos fixemos cargo do barco
Empezamos a ver moitos peixes o longo do mar
Erán milleiros de salmóns.

Collimos uns prismáticos e seguímolos

O banco de peixes levarámonos a Illa de Ons. Rodea-
ronna e metéronse nunha cova: "O Buraco do Inferno."
Buscamos o observatorio Ornitoloxico desde
onde os podíamos observar moi ben.

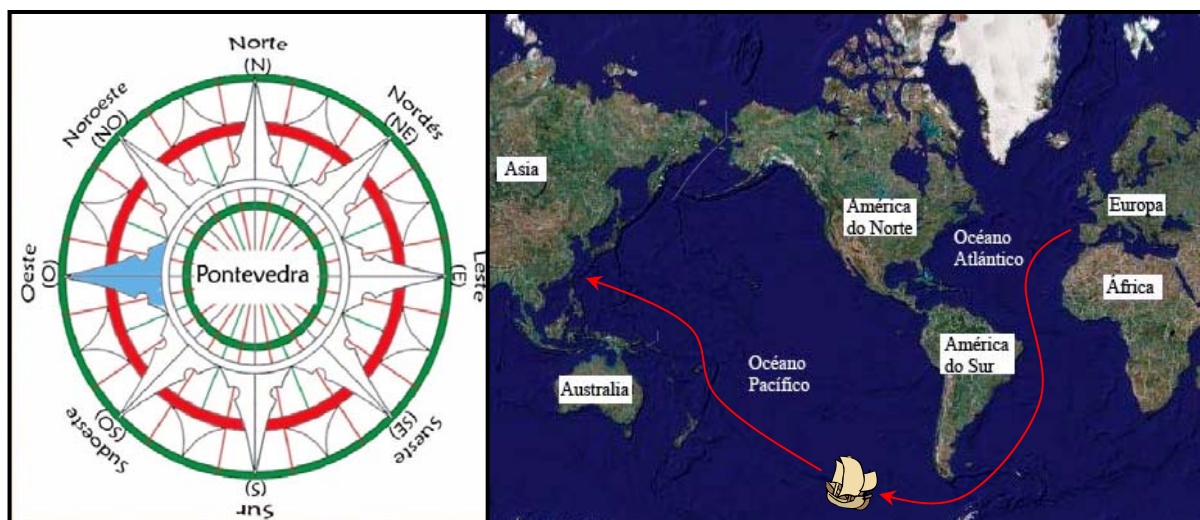
Nesa zona da illa aínda o "cormorán
moñudo?". Había decenas de nidos!
Logo dímos a volta "A Laxe do Crego"
que é unha pequena illa cun
sepulcro onde enterraron un mon-
xe que viviu na illa.

Comenzou a facerse de noite e a
luz do faro reflexaba na praia
de Melide de area branca como
a neve.

Entón os salmóns entraron
pola ría e subiron polo
leiriz; pero nos burlaron
índose pola cascada.

...nunha longa travesía das Cies ás Marianas...

Para que os de segundo nos deixaran o temón
fixémoslles unha festa sorpresa na popa do
barco. Xa co temón nas nosas mans puxemos
rumbo cara o norte.

Durante a travesía vimos catro baleas.
Xa preto do Océano Glacial Ártico
estivemos a punto de morrer de frío,
así que decidimos ir cara o sur.

Despois de moitos días de navegación
chegamos as costas de Brasil, no
océano Atlántico

O mar estaba en calma e facía calor.

Fomos á praia, puxemos os traxes de mergullar